

**SELECT ORATIONS
OF CICERO, WITH
ENGLISH NOTES**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649456390

Select Orations of Cicero, with English Notes by Marcus Tullius Cicero & Thomas Kerchever
Arnold & William Chambers

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

**MARCUS TULLIUS CICERO & THOMAS
KERCHEVER ARNOLD & WILLIAM CHAMBERS**

**SELECT ORATIONS
OF CICERO, WITH
ENGLISH NOTES**

SELECT ORATIONS

OF

CICERO,

WITH ENGLISH NOTES.

BY

THOMAS KERCHEVER ARNOLD, M.A.

LATE RECTOR OF LYNDON,

AND FORMERLY FELLOW OF TRINITY COLLEGE, CAMBRIDGE.

THIRD EDITION.

WITH CORRECTIONS AND ADDITIONS,

BY

WILLIAM CHAMBERS, M.A.

LATE FELLOW AND TUTOR OF WORCESTER COLLEGE, OXFORD.

London.

RIVINGTONS, WATERLOO PLACE;

HIGH STREET, | TRINITY STREET.

Oxford.

Cambridge.

1866.

294. 9. 5.

PREFACE TO THE THIRD EDITION.

THE present edition of the Select Orations has been entirely remodelled, with the twofold object of adapting it more closely to the needs of school-boys, and of representing the progress which has been made in the study of Cicero during the nineteen years which have elapsed since its first publication. The text is that of Halm, as given in his *last* edition¹, with the omission of some orthographical peculiarities, which, though justified by the authority of the best MSS., seemed likely to perplex younger students. The brief but excellent German commentary of that distinguished Ciceronian scholar has been constantly consulted with great advantage in the revision of the notes. References have been given throughout to the grammars of Zumpt and Madvig, and to Dr. Wm. Smith's larger *Dictionary of Greek and Roman Antiquities*. For the notes distinguished by the letter C, as for the English introductions to the several Orations, the present editor is solely responsible.

¹ *Cicero's Ausgewählte Reden, erklärt von Karl Halm, Berlin, 1863.*

CONTENTS.

	PAGE
Accusationis in C. Verrem Liber Quartus. De Signis	1
In L. Catilinam Oratio Prima habita in Senatu	57
In L. Catilinam Secunda ad Quirites Oratio	69
In L. Catilinam Oratio Tertia ad Quirites	79
In L. Catilinam Oratio Quarta in Senatu	90
Pro A. Licinio Archia Poeta Oratio	100

NOTES.

On the Fourth Book of the Impeachment of Verres	118
First Oration against Catiline	139
Second Oration against Catiline	149
Third Oration against Catiline	155
Fourth Oration against Catiline	163
The Oration for the Poet Archias	168

SELECT ORATIONS OF CICERO.

I. ACCUSATIONIS IN C. VERREM

LIBER QUARTUS. DE SIGNIS.

ARGUM.—Hoc in libro Cicero quem alia Sicilia ornamenta publica pariter ac privata, tum maxime Decurum signa, a Verre per furtum abacta, et falsam esse coarguit defensionem Hortensii, coempta illa esse contendit. Nam neque per leges licere magistratibus in provinciis mercari quidquam, et ea esse pretia, ut bona non possint non rapta iudicari.

I. **VENIO** nunc ad istius, quem ad modum ipse appellat, studium, ut amici ejus, morbum et insaniam, ut Siculi, latrocinium: ego quo nomine appellem, nescio; rem vobis proponam: vos eam suo, non nominis pondere penditote. Genus ipsum prius cognoscite, iudices; deinde fortasse non magno opere quaeratis, quo id nomine appellandum putetis. Nego in Sicilia tota, tam locupleti, tam vetere provincia, tot oppidia, tot familiis tam copiosis, ullum argenteum vas, ullum Corinthium aut Deliacum fuisse, ullam gemmam aut margaritam, quicquam ex auro aut ebore factum, signum ullum seneum, marmoreum, eburneum, nego ullam picturam neque in tabula neque in textili, quin conquiescit, inspexerit, quod placitum sit abstulerit. Magnum videor dicere: attendite etiam, quem ad modum dicam. Non enim verbi neque criminis augendi causa complector omnia: cum dico nihil istum ejus modi rerum in tota provincia reliquisse, Latine me

scitote, non accusatorie loqui; etiam planius: nihil in aedibus cujusquam ne in hospitis quidem, nihil in locis communibus, ne in fanis quidem, nihil apud Siculum, nihil apud civem Romanum, denique nihil istum, quod ad oculos animumque acciderit, neque privati neque publici, neque profani neque sacri tota in Sicilia reliquissc.

- 3 Unde igitur potius incipiam quam ab ea civitate, quae tibi una in amore atque in deliciis fuit? aut ex quo potius numero quam ex ipsis laudatoribus tuis? Facilius enim perspicietur, qualis apud eos fueris, qui te oderunt, qui accusant, qui persequuntur, cum apud tuos Mamertinos invenire improbasima ratione esse praedatus.

II. C. Heius est Mamertinus—omnes hoc mihi, qui Messanam accesserunt, facile concedunt—omnibus rebus illa in civitate ornatissimus. Hujus domus est vel optima Messanae, notissima quidem certe et nostris hominibus apertissima maximeque hospitalis. Ea domus ante istius adventum ornata sic fuit, ut urbi quoque esset ornamento. Nam ipsa Messana, quae situ, mœnibus portaque ornata sit, ab his rebus, quibus iste
4 delectatur, sane vacua atque nuda est. Erat apud Heium sacrarium magna cum dignitate in aedibus, a majoribus traditum, perantiquum, in quo signa pulcherrima quattuor summo artificio, summa nobilitate, quae non modo istum hominem ingeniosum et intelligentem, verum etiam quemvis nostrum, quos iste idiotas appellat, delectare possent, unum Cupidinis marmoreum Praxiteli; nimirum didici etiam, dum in istum inquiri, artificum nomina. Idem, opinor, artifex ejusdem modi Cupidinem fecit illum, qui est Thespis, propter quem Thespis visuntur; nam alia visendi causa nulla est. Atque ille L. Mummius, cum Thespiadas, quae ad sedem Felicitatis sunt, ceteraque profana ex illo oppido signa tolleret, hunc marmoreum Cupidinem, quod erat consecratus, non attigit.

- 5 III. Verum ut ad illud sacrarium redeam, signum erat hoc quod dico Cupidinis e marmore, ex altera parte Hercules, egregie factus ex aere. Is dicebatur esse Myronis, ut opinor, et recte. Item ante hos deos erant arulae, quae cuius religionem sacrarii significare possent.

Erant aënea duo præterea signa, non maxima, verum eximia venustate, virginali habitu atque vestitu, quas manibus sublatis sacra quædam more Atheniensium virginum reposita in capitibus sustinebant. Cane-phoræ ipsæ vocabantur. 'Sed earum artificem quem?' Quemnam? recte admones: Polyclitum esse dicebant. Messanam ut quisque nostrum venerat, hæc visere solebat: omnibus hæc ad visendum patebant quotidie, domus erat non domino magis ornameto quam civitati. C. Claudius, cujus ædilitatem magnificentissimam acimus fuisse, usus est hoc Cupidine tam diu, dum forum dis immortalibus populoque Romano habuit ornatum; et, cum hospes esset Heiorum, Mamertini autem populi patronus, ut illis benignis usus est ad commodandum, sic ipse diligens fuit ad reportandum. Nuper homines nobiles ejus modi, judices, sed quid dico nuper? immo vero modo ac plane paullo ante vidimus, qui forum et basilicas non spoliis provinciarum, sed ornamentis amicorum, commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent, qui tamen signa atque ornamenta sua cuique reddebant, non ablata ex urbibus sociorum atque amicorum quatrivulvi causa per simulationem ædilitatis, domum deinde atque ad suas villas auferabant. Hæc omnia quæ dixi signa, judices, ab Heio e 7 sacrario Verres abstulit: nullum, inquam, horum reliquit neque aliud ullum tamen præter unum pervetus ligneum, Bonam Fortunam, ut opinor; eam iste habere domi suæ noluit.

IV. Pro deum hominumque fidem! quid hoc est? quæ hæc causa est, quæ ista impudentia? Quæ dico signa, ante quam abs te sublata sunt, nemo Messanam cum imperio venit quin viserit. Tot prætores, tot consules in Sicilia cum in pace, tum etiam in bello fuerunt, tot homines cujusque modi—non loquor de integris, innocentibus, religiosis,—tot cupidi, tot improbi, tot audaces, quorum nemo sibi tam vehementer, tam potens, tam nobilis visus est, qui ex illo sacrario quicquam poscere aut tollere aut attingere auderet. Verres quod ubique erit pulcherrimum auferet? nihil habere cuiquam præterea licebit? tot domus locupletissimas istius domus una capiet? idcirco nemo superiorum attigit, ut hic tolleret? ideo C. Claudius Pulcher

rettulit, ut C. Verres posset auferre? At non requirebat ille Cupido lenonis domum ac meretriciam disciplinam: facile illo sacrario patrio continebatur; Heio se a majoribus relictum esse sciebat in hereditate sacrorum, non querebat meretricis heredem.

8 Sed quid ego tam vehementer invehor? verbo uno repellar: 'emi' inquit. Di immortales, præclaram defensionem! Mercatorem in provinciam cum imperio ac securibus misimus, omnia qui signa, tabulas pictas, omne argentum, aurum, ebur, gemmas cõmeret, nihil cuiquam relinqueret: hæc enim mihi ad omnia defensio pateferi videtur 'emisse.' Primum, si id quod vis tibi ego concedam, ut emeris, quoniam in toto hoc genere hæc una defensione usurus es: quæro, cujus modi tu iudicia Romæ putaris esse, si tibi hoc quemquam concessurum putasti, te in prætura atque imperio tot res, tam pretiosas, omnes denique res, quæ alicujus pretii fuerint, tota ex provincia cõmisse.

9 V. Videte majorum diligentiam, qui nihildam etiam istius modi suspicabantur, verum tamen ea, quæ parvis in rebus accidere poterant, providebant. Neminem, qui cum potestate aut legatione in provinciam esset profectus, tam amentem fore putaverunt, ut emeret argentum—dabatur enim de publico,—ut vestem—præbebatur enim legibus:—mancipium putarunt, quo et omnes utimur et non præbetur a populo. Sanxerunt 'ne quis emeret nisi in demortui locum.' Si qui Romæ esset demortuus? immo, si quis ibidem. Non enim te instruere domum tuam voluerunt in

10 provincia, sed illum usum provincie supplere. Quæ fuit causa, cur tam diligenter nos in provinciis ab emptionibus removerent? Hæc, iudices, quod putabant ereptionem esse, non emptionem, cum venditori suo arbitrato vendere non liceret. In provinciis intelligebant si is, qui esset cum imperio ac potestate, quod apud quemque esset emere vellet idque ei liceret, fore uti quod quisque vellet, sive esset venale sive non esset, quanti vellet auferret. Dicit aliquis: 'noli isto modo agere cum Verre, noli ejus facta ad antiquæ religionis rationem exquirere: concede ut impune emerit, modo ut bona ratione emerit, nihil pro potestate, nihil ab invito, nihil per injuriam.' Sic agam: si quid venale